

berammet til Edens Afslæggelse inden den fastsatte Frist, ligesom han har med et Barsel af mindst en Uge at kalde Modparten til dette Møde.

Ret kan sættes paa den Edspligtiges Bopæl, naar denne paa Grund af Sygdom ikke kan forlade samme.

Forinden Eden aflægges, kan Retten gjøre Parten passende Forestillinger og ved Spørgsmaal forvise sig om, at han tilfulde forstaar Edsihemæet. Finder Retten i Genhold hertil eller paa Grund af den Maade, hvorpaa Parten udtaler sig om Sagen, Betæneligheder ved at modtage Eden, kan den udsætte Sagen til et følgende Retsmøde eller endog nægte at stebe ham til Edsafslæggelse ved en Kjendelse, hvorover der kan føres Bepværing efter de almindelige Regler.

De Erklæring eller Udtalelser af Parten, som have fremkaldt Rettens Betænelighed, tilføres Retsbogen.

§ 262.

Er den Edspligtige efter Dommens Afslæggelse, men forinden Edsfristens Udløb afgaaet ved Døden eller bleven affindig eller domfældt for Mened, kunne de, der træde i hans Sted eller varetage hans Anliggender, forlange ny Foretagelse af Sagen (§ 328, jfr. § 327).

Kapitel IV.

Om Domme og Kjendelser.

§ 263.

Kjendelser affiges snarest muligt og i Reglen senest Dagen efter, at Forhandlingen om det omtvistede Punkt er tilende.

Parterne og efter Omstændighederne Vidner, Syns- og Skjønsmænd have at give Møde til den af Retten for Kjendelsens Afslæggelse bestemte Tid, om hvilken de underrettes enten i Retsmødet eller ved Formandens Foranstaltning.

Videre Forhørdelse eller Meddelelse af Kjendelser er uforuden, naar de Paagjældende paa behørig Maade have faaet Anledning til Møde ved Afslæggelsen.

Kjendelser maa begrundes, og de faktiske Omstændigheder, hvorpaa de bygges, maa nøiagtig angives, naar Retsbogen ikke indeholder det Fornødne i saa Henseende. Andre Bestemmelser af Retten, som ikke gaa ud paa at afgjøre opstaaede Tvistigheder, behøve ikke at begrundes.

Følgelig komme de nedenfor om den endelige Doms Vedtagelse givne Regler til Anvendelse paa Kjendelser og andre Bestemmelser af Retten.

§ 264.

Derfor Retten, efterat Optagelse til Dom er stet, finder Grund til at stille nye Spørgsmaal af den i § 95 omhandlede Bessaffenhed til Parterne eller til at indhente Syn eller Skjøn, er den berettiget til at indkalde Parterne til et Møde, i hvilke de have at besvare de dem forelagte Spørgsmaal og det kan derhos, hvor det udfordres, paalægges dem efter Rettens nærmere Anvisning at fremstaae Syns- eller Skjønbevis. Retten er, derfor den ikke finder Parternes Tilfaldelse fornøden, berettiget til ogsaa uden saadan at afkræve Sagkyndige deres skriftlige eller mundtlige Udtalelser om de tvivlsomme Punkter.

Udgifterne ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger udredes forsludsviis